

I dag: En international opfordring til handling for menneskeheden for at se mod stjernerne, på seks kontinenter.

Den 9. september (EIRNS) – I dag, tirsdag den 10. september, er den første af to “aktionsdage” i denne uge, arrangeret af det Internationale Schiller Institut. Arrangørerne på seks kontinenter (Schiller Instituttet har ikke oprettet en organisation i Antarktis – endnu) distribuerer “International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!” skrevet af Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche (se EIR Daily Alert #175, onsdag den 4. september, for den fulde tekst), oversat til ni sprog, til universitets områder med opfordring til den kommende generation om at afvise den anti-videnskabelige og anti-humane dommedagskult, der fremmer løggen om menneskeskabte klimaændringer og vende deres øjne og deres kreative potentiale mod stjernerne. Det er der, at sindets øje kan tyde menneskeheden skæbne – at bringe herredømmet over Jorden, solsystemet og universet og beherske det og deltage i udfoldelsen af dette univers på vegne af alle fremtidige generationer.

Schiller Instituttets kor i New York fremskyndede denne søgen efter sandhed og skønhed og opførte i søndags værker af Bach, Brahms, Schubert og flere afroamerikanske spirituals, for at ære de døde og de levende på årsdagen for d. 11/9. Det presserende i denne opgave kan ikke overdrives. Manhattan vil opleve et angreb af vanvid i løbet af september måned. “Klimastrejke” ugen, den 20. – 27. september, bringer anarkister og grønne til Manhattan for at demonstrere ved FN i

generalforsamlingens åbningsuge, hvilket fører til et "internationalt oprør" mod videnskabelig og industriel fremgang, der begynder 7. oktober, organiseret af det økofascistiske Extinction Rebellion, grundlagt og ledet af den psykedeliske stofmisbruger og promotor Gail Bradbrook.

Det misbrugte barn, Greta Thunberg, fra Sverige – brugt af den økofascistiske bevægelse til at overbevise børn og forstyrrede voksne om, at verden snart vil gå under, hvis der ikke straks sker en ende på menneskets fremskridt – vil også være i New York til den psykologiske happening "massefald". Bill McKibben, hvis "www.350.org" forkynder dommedagsbudskabet i 188 lande, mobiliserer folk til at komme til New York, pralende med, at de nu har tvunget finansielle institutioner til at opgive for 11 billioner dollars fra de fossile brændstofindustrier.

Og det skal bemærkes, at børneaktivisten Joshua Wong fra Hong Kong også vil være på Manhattan samtidig som klimaaktivisterne. Det var Wong, der som 17 årig blev kronet som "lederen" af farverevolutionen i Hong Kong i 2014, kaldet "Occupy Central", og som blev valgt igen i år (af National Endowment for Democracy og elementer i det amerikanske Udenrigsministerium) til at være den formodede "leder" af dette års stadig igangværende farverevolution i Hong Kong, fase II. Dette er ikke en tilfældighed. Man bør heller ikke blive overrasket over, at klimasvindlerne og regimeskiftekunstnerne kontrolleres af de samme interesser – de finansielle herrer i City of London og Wall Street, det døende Britiske Imperium.

Det er menneskehedens fælles mål, der kan og skal forene suveræne nationer for at besejre dette imperium. De rumfarende nationer, især USA, Rusland, Kina og Indien, er også de førende nationer, der nægter at underkaste sig den vanvittige opfattelse, at vi skal stoppe med at anvende fossile brændstoffer, samtidig med at de fremmer udvidelsen af kernekraft og udviklingen af fusionsenergi. Dette er det

afgørende øjeblik for menneskeheden. Konfucius elskede at recitere et digt fra "Book of Songs" der kan oversættes:
Hvad siger himlen?
Går de fire årstider videre,
Og alle ting bliver til?
Hvad siger himlen?

International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne.

Del gerne det nedenstående flyveblad ud til unge mennesker:

Download (PDF, Unknown)

Der er virkelig gode nyheder: Mennesket er et fornuftsvæsen og derfor ubegrænset med hensyn til intellektuel og moralsk perfektion! Vi kan gøre noget, som hverken æsler eller aber er i stand til: Vi kan, ubegrænset, opdage nye videnskabelige principper for det univers, hvori vi lever! Og disse kvalitative opdagelser betyder, at vi i modsætning til æsler og aber, konstant kan omdefinere hvad ressourcer er, og derfor gøre dem ubegrænsede, og at vi kan fortsætte med at forbedre menneskehedens levebrød!

Vi oplever enestående, fascinerende videnskabelige

revolutioner: Kineserne udforsker bagsiden af Månen med deres Chang'e-Måne-missioner, hvor de planlægger minedrift af helium-3 som brændstof til den kommende fusionsøkonomi på Jorden, og næste år vil en mission til Mars undersøge betingelserne for terraformning (processen med at modificere en planet, måne eller andet himmellegeme til beboelige forhold, *red.*) af den røde planet. Med deres Chandrayaan-2-mission til sydpolen af Månen, vil inderne udforske isen i kraterne, som altid er i skyggen, og dermed er en af de vigtigste forudsætninger for livet på Månen. Det Europæiske Rumagentur (ESA) arbejder på konkrete planer for internationalt samarbejde om en permanent landsby på Månen! USA bygger med sit Artemis-program videre på Kennedys Apollo-program, og Rusland, USA, og Kina ser alle atomdrevne rumskibe som det rigtige valg til fremtidige flyvninger til Mars og videre ud i det ydre rum!

Det fantastiske ved at rejse i rummet er at det beviser, at vi ikke lever i et lukket system med begrænsede råvarer, og hvor de morderiske synspunkter af Thomas Malthus, Julian Huxley, Bertrand Russell og prins Philip ville være korrekte, men at vi tværtimod lever i et anti-entropisk univers. Rumrejser er det ubestridelige bevis på, at universet er "adlyder" en fyldestgørende hypotese om det menneskelige sind, og at der derfor er absolut sammenhæng mellem de immaterielle ideer produceret af fornuften og de fysiske love i dette univers, og at disse ideer danner spidsen for universets anti-entropiske dynamik.

Der har fornyelig været banebrydende beviser: omkring 100 år efter Einsteins teser om eksistensen af gravitationsbølger og sorte huller, er forandringer i rumtid nu blevet bevist, og kort tid derefter er der, ved hjælp af otte radioteleskoper fordelt over hele verden, blevet frembragt billeder af et område omkring et sort hul, hvis masse er 6,5 milliarder gange større end Solens, og som ligger i centrum af M87-galaksen, 55 millioner lysår væk. Der er stadig så meget at opdage i vores

univers, hvor der ifølge Hubble-teleskopet findes mindst to billioner galakser! Rumforskningen åbner for en dybere indsigt i hvordan universets love fungerer, og hvilken rolle vi mennesker spiller i det!

Dette er den livsbekræftende kulturelle optimisme, der følger med ideen om menneskeheden som en rumfarende art, i fuldstændig modsætning til den konstruerede dommedagsatmosfære, som spredes af apostlene for den kommende apokalypse – såsom prins Charles og kapitalfondenes forsidepige, Greta Thunberg. Bag hysteriet om Greta står ganske nederdrægtige interesser: Det transatlantiske finanssystem står over for et endnu større krak end i 2008, og finansielle hajer og græshopper i City of London og Wall Street forsøger med en sidste stor handel at styre så mange investeringer ind i "grøn" teknologi som muligt, inden den systemiske krise rammer.

Et nærmere kig på sponsorerne af Gretas ekstremt ambitiøse og velfinansierede dagsorden samt 'Extinction Rebellion' (XR) og 'Fridays

For Future' (F4F) afslører, at disse bevægelser finansieres af de rigeste mennesker på Jorden, inklusive Bill Gates, Warren Buffett, George Soros og Ted Turner. Faktum er, at de, der nyder godt af klimahysteriet og 'the Green New Deal', er banker og hedgefonde.

Målgruppen for denne hidtil usete manipulation er Jer, børn og teenagere i denne verden! Burde det ikke få dig til at stoppe op og tænke, når dine påståede "oprørere" understøttes af hele spektret af mainstream medier og hele det liberale etablissement? Og dog er den afskyelige idé, at manipulation af et paradigmeskifte for et helt samfund må begynde med indoktrinering af børn ikke noget nyt. Allerede i 1951 skrev Lord Bertrand Russell i sin artikel "The Impact of Science on Society" (Videnskabens indflydelse på Samfundet):

"Jeg mener, at det emne der vil være af største politiske betydning er massepsykologi... Dets betydning er blevet enormt forøget med væksten i moderne propagandametoder... Man kan håbe, at det med tiden vil være muligt at overbevise enhver om hvad som helst, hvis man kan fange patienten ung, og staten leverer penge og udstyr. Fremtidens socialpsykologer vil have et antal klasser af skolebørn, som de vil afprøve forskellige metoder på til at frembringe en urokkelig overbevisning om, at sne er sort. ...der kan ikke gøres meget, medmindre indoktrineringen begynder før tiårs-alderen."

Formålet med den apokalyptiske skræmme-kampagne af folk som Alexandria Ocasio-Cortez ("Vi har kun 12 år tilbage!") eller prins Charles, overhoved for det britiske statssamfund, Commonwealth, ("Vi har kun 18 måneder tilbage! "), er at fremkalde en radikal ændring i menneskehedens livsstil. Alt hvad vi har forstået ved fremskridt i løbet af de sidste 250 år burde opgives, og vi burde vende tilbage til det teknologiske niveau, der eksisterede før den industrielle revolution. Men dette betyder også, at antallet af mennesker, der kan opretholde livet på dette niveau vil falde til omkring en milliard eller mindre.

Det vil betyde, at udviklingslandene ikke nogensinde ville have udsigt til at undslippe fattigdom, sult, epidemier og forkortet levetid; det ville være et folkedrab på et ufatteligt stort antal mennesker! Hvis "klimaforsker" Mojib Latifat mener, at den vestlige livsstil ikke kan overføres til alle mennesker i verden, og hvis Barack Obama raser over, at mange unge mennesker i Afrika ønsker at have en bil, aircondition og et stort hus, er det den umenneskelige arrogance fra medlemmer den privilegerede overklasse der ligger bag. Det er netop dette synspunkt fra de koloniale herskere, der er ansvarlig for det faktum, at Afrika og meget af Latinamerika stadig er underudviklet, og at mange hundreder af millioner af mennesker er døde unødigt tidligt.

For udviklingslandene er pseudo-religionen med menneskeskabte

klimaændringer ensbetydende med folkedrab, men for sjælen hos verdens unge mennesker er den kulturelle pessimisme som den fremkalder en gift, der ødelægger troen på menneskelig kreativitet. Når alt bliver til et problem og pludselig er forbundet med skyldfølelser – spisning af kød eller spisning i det hele taget, bilkørsel, flyvning opvarmning af hjemmet, tøj og faktisk selve livet – så ødelægger det enhver entusiasme for opdagelse, enhver entusiasme for det der er smukt, og alt håb for fremtiden. Og hvis hvert menneske betragtes som blot endnu en parasit, der ødelægger miljøet, kommer ganske mange frem til de samme misantropiske konklusioner som gerningsmændene bag masseskyderierne i Christchurch og El Paso, der i deres 'manifeste' angav miljømæssige årsager til deres handlinger.

Omvendt er de videnskabelige og teknologiske fremskridt forbundet med rumrejser nøglen til at overvinde alle tilsyneladende begrænsninger af vores nuværende eksistens på Jorden. 'Terraformning' – oprettelsen af menneskelige forhold – bliver således mulig, ikke kun på Månen og Mars, men også her på Jorden, og i fremtiden på mange himmellegemer i vores solsystem og muligvis hinsides.

I sin bog "Anthropology of Astronautics", skriver den tysk-amerikanske rumpionerer Krafft Ehrlicke:

"Begrebet om rumrejser har en enorm indvirkning, fordi det udfordrer mennesket på praktisk talt alle fronter af dets fysiske og åndelige eksistens. Ideen om at rejse til andre himmellegemer afspejler i den højeste grad uafhængighed og smidighed af det menneskelige sind. Det giver menneskets tekniske og videnskabelige bestræbelser den højeste værdighed. Først og fremmest berører det filosofien om selve den menneskelige eksistens. Som resultat heraf ignorerer begrebet om rumrejser nationale grænser, afviser at anerkende forskelle af historisk eller etnologisk oprindelse, og trænger helt ind i karakteren af såvel den ene som den anden sociologiske eller politiske trosbekendelse."

I dag har vi brug for dette kulturelt optimistiske billede af mennesket og den lidenskabelige kærlighed til menneskeheden forbundet med det, som den eneste hidtil kendte kreative art! Det faktum at vi kan vove os ud i rummet betyder, at vi kan overvinde den snæversynede, jordbundne tankegang. "Derude, blandt stjernerne, ligger menneskehedens indtræden i den længe ventede fornuftens tidsalder, når vores art omsider kaster de kulturelle rester af dyrelivet af os", som Lyndon LaRouche udtrykte det. Det er et utroligt privilegium at være ung nu, at række ud efter stjernerne og hjælpe med at forme en epoke for menneskeheden, hvor vi for første gang i historien kan slippe vores arts ubegrænsede potentiale løs!

Helikopterpenge og grøn økonomi vil ikke finansiere Måne-Mars-missionen, Artemis

Den 28. aug. (EIRNS) – Den amerikanske præsident Donald Trump og den britiske premierminister Boris Johnson opfordrer begge til massive infrastrukturelle og industrielle udviklingsprojekter for deres nationer, men begge fortsætter blindt med at ignorere den, nu meget åbent anerkendte, finansielle sammenbrudskrise, som Europa og USA står overfor. Boris Johnson suspenderede i dag Parlamentet fra den 9. september til den 14. oktober, med "dronningens tale" den sidste dag, hvor den nye regering under Johnson vil annoncere sit program. Ifølge Johnson vil dette omfatte enorme udgiftsstigninger til øgede lønninger, sundhedspleje, teknologi, infrastruktur og mere til. Der nævnes ikke noget om

hvorledes programmet skal finansieres, eller det forhold, at City of London og Bank of England i det væsentlige indrømmer, at systemet er bankerot og klar til at bryde sammen, og kræver "helikopterpenge" (som den økonomiske kvaksalver Milton Friedman og tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke på bizar vis kaldte det), flere kvantitative lettelser og negative renter, i et hektisk forsøg på at holde tingene oppe i et par uger eller måneder yderligere. Endnu værre er det, at de kræver, at kreditgivning omdirigeres fra produktive investeringer (som udleder kulstof, ikke sandt) til spildte og uproduktive "grønne" molboprojekter.

Desværre kan meget af det samme siges om præsident Trump, der i dag i et tweet roste de negative rentesatser, der nu er gældende i Tyskland: "På G-7 i Frankrig var alle de andre ledere svimle over hvor lave deres rentekomkostninger er blevet. Tyskland "bliver faktisk betalt" for at låne penge – NUL RENTE PLUS! Den amerikanske centralbank på bar bund! "Men som Lyndon LaRouche aldrig undlod at påpege, er penge dumme, i modsætning til kredit, der er baseret på skabelsen af en fysisk virkelighed i fremtiden. At pumpe penge ind i et vildt spekulativt system, uden retning, uden at dirigere denne kredit mod et produktivt resultat er årsagen til den voksende krise i det vestlige finanssystem. Det var det geniale i Alexander Hamiltons kreditsystem, som kun anerkendtes af et par værdifulde præsidenter, såsom Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt.

Men heldigvis har præsident Trump søsat et hasteprogram for at vende tilbage til Månen og til at opbygge en industriel kapacitet dér for at forberede en menneskelig kolonisering af Mars – Artemis-projektet. Jack Kennedys Apollo-program skabte et afkast til den reelle økonomi på cirka 14:1, for hver dollar der blev investeret, gennem nye teknologier med anvendelser på tværs af den produktive platform i de nationale og globale økonomier. Det inspirerede en generation af unge til den menneskelige races potentiale, for virkelig at

bemægtige sig herredømmet over Jorden og solsystemet. Denne inspiration blev druknet i narkotika, miljøflip, konstante krige og kulturel dekadence, da de britisk-styrede "68'ere" systematisk knuste det amerikanske system gennem den britiske frimarkedsideologiske overtagelse af nationen. "Green New Deal" og fanatikerne bag "Extinction Rebellion" er i dag en ond og folkemorderisk udvidelse af "68ernes" degeneration.

Kan Trumps Artemis genoplive den amerikanske ånd? Hvis verdens rumfarende nationer samles, er det absolut en mulighed. Hvis Rusland, Kina, Indien, Japan og den europæiske indsats i rummet forenes i dette store amerikansk ledede projekt, kan de sammen både erobre rummet for menneskeheden, mens de også samarbejder om at håndtere sammenbruddet af det finansielle system gennem en ny Bretton Woods-aftale – for at vende tilbage til et kreditsystem, eliminere de 1,5 billioner \$ i værdiløs spillegæld og iværksætte en reel udvikling. Kinas Bælte & Vej er modellen der, for udviklingslandene, beviser, at de omsider kan gøre en ende på fattigdom og udvikle sig som moderne industrinationer.

Schiller Instituttet mobiliserer i begyndelsen af september internationale aktionsdage for at bringe hele menneskeheden, især ungdommen, sammen om støtte for Måne-Mars-missionen, for at skue til stjernerne, og for at afvise vor tids flagellanter fra klimaforandringsbevægelsen. Vore børn må ikke misbruges og plages af de psykotiske "dommedagskulter", der nu betragtes, som om de var baseret på videnskab. Vore børn fortjener at blive behandlet med menneskelig værdighed, med potentialet til at opleve glæden ved kreative opdagelser, og at stræbe efter at bringe udvikling til deres generation og deres efterkommere i løbet af deres korte, men kostbare tid på denne Jord, eller på andre himmellegemer. En fælleserklæring, der oversættes til mange sprog, vil blive uddelt på universiteter i hele Europa, USA, Afrika, Asien og Latinamerika. Det er tid til handling.

**POLITISK ORIENTERING den 29.
august 2019:
8 uger til Brexit –
Finansverden ønsker digitale
penge og økofascisme
for at udskyde krak –
Grønland: Geopolitisk
kamplads eller
omdrejningspunkt for
økonomisk og videnskabeligt
samarbejde?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Indhold:

4 uger til hard Brexit

Grøn fascisme

G7 i Frankrig: Ingen løsning på finanskrisen

Iran: muligt gennembrud?

Italien: Von der Leyens kup

Hong Kong: destabilisering af Kina

Grønland: militarisering af arktis, eller samarbejde om økonomi og forskning?

Jackson Hole centralbanker møde: Elektronisk valuta i stedet for dollar? Paradigmeskifte, hvor centralbankerne trykker de penge markedet behøver?

Klimahysteri: "hockey stick"-model ophavsmanden tabte en retsag

Rumkapløb igang

Det bundløse 'Jackson Hul'

Den 27. august (EIRNS) – G7-nationerne har lige på blændende vis stillet deres institutionelle politiske fallit til skue på deres topmøde den 24.-26. i Biarritz, Frankrig, idet de undgik enhver diskussion af de alvorlige problemer, som kloden står overfor, og omhyggeligt undgik det enkelte, altafgørende sag for menneskeheden: Den uafvendelige bankerot af hele det London-drevne transatlantiske finansielle system og mødet den 22-24. august i Jackson Hole mellem centralbankfolk og andre finansielle koryfæer, der opfordrede til et "regimeskifte i pengepolitikken" for at forsøge at holde deres imperium intakt.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte til europæiske medarbejdere den 26. august: "Den virkelige historie er, at der på mødet i Jackson Hole blev erklæret et regimeskifte i pengepolitikken og udsigten til 'helikopterpenge', hvorved de grundlæggende fjernede de sidste aspekter af regeringernes suverænitet ved

at give centralbankerne myndighed til så at sige at 'gå direkte', hvilket betyder at pumpe penge både ind i den officielle stat, men også ad private kanaler – og naturligvis skal alt dette også finansiere 'the Green Deal'. Dette er præcis, hvad Hitlers rigsbankdirektør, Hjalmar Schacht, gjorde."

Zepp-LaRouche gik videre og mindede lytterne om, hvordan Lyndon LaRouche i en berømt offentlig debat i december 1971 med den fremtrædende liberale økonom Abba Lerner ved Queens College i New York City hakkede Lerner til plukfisk ved at få ham til at indrømme, at han troede Schachts politik med at åbne sluserne for finansiering af nazisternes krigsmaskine var den rigtige politik – og at hvis bare andre politikere havde gjort det, som Schacht sagde, ville Hitler ikke have været "nødvendig."

Hvad centralbankfolkene i Jackson Hole, ledet af Bank of Englands Mark Carney, foreslog, er intet andet end en nymodens version af den samme schachtianske hyperinflationariske redning af deres fallerede finanssystem – hvilket har de samme politiske egenskaber i dag som det havde dengang: fascisme.

Den gamle verdensorden er hurtigt ved at gå under, i en grad så endog talerør for London som dagbladet The Guardian tvinges til med bedrøvelse at indrømme, at G7-mødet efterlod sig få spor af, at det nogensinde fandt sted ... men der var en klar fornemmelse af, at den etablerede orden fik sin sidste olie. "Arkitekterne og fortalere for denne gamle orden er imidlertid konstitutionelt ude af stand til at skabe en ny, der fungerer for menneskeheden, understregede Zepp-LaRouche. I stedet trækker de verden ned i en malstrøm af fascistiske grønne politikker – ned i et bundløst 'Jackson Hul'.

Dette ses i den seneste udvikling i Italien, hvor briterne og deres allierede forsøger at konsolidere et grønt statskup ved at indsætte en regering, der er forpligtet til "en paradigmeændring vedrørende miljøet, et 100 % bæredygtigt

land". Det ses også halvvejs rundt om planeten i Amazonas-regionen, hvor den franske præsident Macron står i spidsen for en løgnagtig kampagne i grønne internationale medier og sociale netværk, for at nedtromle den brasilianske suverænitæt ved at "hjælpe" dem med at håndtere amazone-brandene.

I lyset af denne altoverskyggende strategiske virkelighed kritiserede Zepp-LaRouche igen dem i USA og Europa, der foreslår at fortsætte konfrontationskursen med Kina og Rusland. "Dette er virkelig forkert," sagde hun. "Der er absolut ingen problemer hvad angår de strategiske spørgsmål, der kan løses uden Rusland; og der er ikke et eneste økonomisk problem, der kan løses uden Kina, især med dette truende økonomiske sammenbrud og hyperinflation" – Kina, som trods alt er det eneste lokomotiv for egentlig fysisk økonomisk vækst i verden i dag.

Zepp-LaRouche tilslutter sig kraftigt den tilgang, der tidligere i denne uge blev taget af Kreml-talsmanden Dmitry Peskov, som opfordrede til, at det næste G7- eller G8-møde, der vil blive afholdt i USA, inkluderer ikke alene Rusland, men også Kina og Indien. Dette forslag ligner Lyndon LaRouches opfordring til en 'Fire-Magts tilgang med USA, Rusland, Kina og Indien til løsning af planetens centrale problemer, især krisen i det internationale finanssystem.

For at få den nødvendige politiske diskussion om det faldefærdige britiske system, deres fascistiske forslag der blev udstillet i Jackson Hole, og vigtigst af alt, de politiske foranstaltninger der er nødvendige for at få et klassisk nyt paradigme, vil den internationale LaRouche-bevægelse afholde aktionsdage på universitetsområderne i den første del af september, både overalt i USA såvel som i et lille dusin lande internationalt. Denne indledende aktion vil, med Zepp-LaRouches ord, være "en appel til verdens unge om at transformere den menneskelige art, ved at sikre at mennesket bliver en rumfarende art, og at der er principper der indebærer, at dette grønne fascistiske sludder er helt

forkert.”

Britisk centralbankdirektør lancerer ‘grønne’ angreb på USA og på dollaren

Den 26. aug. (EIRNS) – Direktøren for Bank of England kom til Federal Reserves bankkonference i Jackson Hole, Wyoming, i sidste uge og sagde, at den amerikanske dollar, indenfor handel og investeringer, burde udskiftes med en digital verdensvaluta. Mark Carney lovpriste den digitale valuta “Libra” – foreslået udstedt af Facebook – som den amerikanske kongres forsøger at stoppe. Men Mark Carney sagde, at de globale digitale penge ville blive bedre kontrolleret af Bank of England og andre store centralbanker. Han gjorde dermed Facebooks “Zuck Bucks” til sin forsøgskanin.

Værdien af dollaren, beklagede Carney, gør det sværere og sværere for hans Bank of England, Fed og andre centralbanker, at vedblive med at redde City of London og Wall Street og Tokyos megabanker, som de har gjort i mere end 10 år siden den globale finansielle nedsmeltning i 2008. Selv “kvantitative lempelser”, endog negative renter, fungerer ikke mere, og endnu et finansielt krak truer.

Carney bebrejdede regeringerne og især den amerikanske dollar. Han fik støtte til sin britiske imperiale arrogance fra den enorme (6.5 milliarder \$) private kapitalfond på Wall Street, BlackRock LLP, som kom til symposiet i Wyoming med et forslag om at overføre styringen af de offentlige budgetter til centralbanker som Bank of England og Federal Reserve. Disse

ville blot trykke pengene og få deres "eksperter" til at fortælle regeringerne, hvordan de skal bruge dem, foreslog BlackRock.

Og investeringerne ville være "grønne", hvilket ville smide billioner af kroner væk til tilbagestående "grønne" teknologier som enorme solfarme, mens kulkraft og olie blev afviklet med tunge "kulstofafgifter".

Dette ville gøre det af med hvad der er tilbage af amerikansk industriel kraft, som allerede er blevet trukket ned af årtier med britiske frihandelsaftaler, "afindustrialisering," narkotikaepidemier...

Man må forstå, at Det amerikanske Systems økonom og statsmand Lyndon LaRouche ikke ville have fundet sig et minut i Mark Carneys arrogante imperialistiske krav. Han var den store modstander af britisk imperialisme – finansiel og geopolitisk – i et halvt århundrede. Hvis præsident Donald Trump ville bane vejen for en posthum frifindelse af den uforskyldt retsforfulgte Lyndon LaRouche, måtte Bank of Englands Carney og BlackRock æde deres ord.

I virkeligheden er den amerikanske dollars dominerende rolle i international handel og investeringer – en hindring, efter hr. Carneys mening, for centralbanker der styrer verden med deres digitale verdensvaluta – i dag den eneste rest der er tilbage af præsident Franklin Roosevelts vellykkede kredit- og valutasystem fra Bretton Woods. Bretton Woods tillod stabile valutaer og en stærk vækst i produktivitet og produktion i USA og Europa i 30 år efter anden Verdenskrig.

Richard Nixon opgav Bretton Woods-systemet i 1971 under pres fra Londons banker, hvilket gav dem det spekulative kasino med "flydende valutakurser", som de ønskede, med 5,5 billioner \$ per dag i valutahandel, hvoraf 99 % er ren spekulation.

LaRouche foreslog at genskabe et Bretton Woods-system, denne gang med kredit også for udviklingslandene, til grundlæggende infrastruktur og industrialisering – lige som Kina yder i

Asien og Afrika under sit Bælte- og Vejinitiativ. Han sagde, at dette nye Bretton Woods kunne iværksættes af de fire magter, der i dag ikke bøjer sig for "nye grønne aftaler" – USA, Kina, Rusland og Indien. I spidsen for Måne- og Marsrummissioner og nye nukleare og fusionsteknologier, kan disse nationer, og andre der slutter sig til dem, revolutionere den menneskelige arts kræfter og menneskets kreative åndsevner. Lad hr. Carney blive grøn af misundelse.

Forholdet mellem USA og Kina

Den 25. august (EIRNS) – Under den seneste runde med optrapning af handelskrigen mellem USA og Kina, udstedte præsident Donald Trump en række tweets den 23. august, herunder et der sagde: "Vi har ikke brug for Kina, og ville ærligt talt være langt bedre stillet uden dem."

Dagen efter modtog dette synspunkt et hurtigt og utvetydigt svar fra Kina i en ledende artikel i *Xinhua*, det officielle nyhedsagentur i Folkerepublikken Kina: "Den amerikanske økonomi ville ikke være stærkere uden Kina. Enhver diskussion om afbrydelse af bånd mellem USA og kinesiske virksomheder er i bedste fald latterligt ... konstruktivt engagement er stadig den rigtige vej frem."

Helga Zepp-LaRouche gik endnu længere, og sagde, at det simpelthen er objektivt forkert at tro, at USA eller verden kan løse sine økonomiske problemer uden Kina og dets Bælte- og Vejinitiativ; ligesom det er objektivt forkert at tro, at det er muligt at løse planetens strategiske problemer uden Rusland. Zepp-LaRouche tilføjede, at det Britiske Imperium og de i Europa og i USA der deler deres politik, har orkestreret

en dramatisk forværring af den strategiske situation i de sidste par uger. Det officielle Washington har bevæget sig fra at karakterisere Kina som en konkurrent, sidenhen en rival, og nu er der åbenlyst tale om, at Kina er en fjende.

Det samme sker med den kraftige optrapning af ballistiske missiltest, der er rettet mod både Rusland og Kina.

Zepp-LaRouche sagde, at uanset hvilke punkter med pres eller manipulation der måtte være omkring præsident Trump i disse spørgsmål, må de brydes for at ruske ham og den amerikanske regering ud af den nuværende bane, som er ekstremt farlig og vil være ødelæggende for USA generelt og for Trumps genvalg i særdeleshed. Det er en bane, der er det præcis modsatte af, hvad Lyndon LaRouche med sit 'Forslag til Fire Magter' opfordrede til, nemlig at USA, Kina, Rusland og Indien skulle samarbejde om at stoppe Det Britiske Imperiums krigs og udplyndring, og i stedet etablere en ny verdensorden baseret på videnskab og klassisk kultur.

Drivkraften bag det strategiske faseskifte, som briterne på flere fronter har iscenesat de sidste par uger, er den fuldstændige, overhængende bankerot af hele deres finansielle system. De planlægger åbent "et regimeskifte i pengepolitikken", der vil få de til dato 17 billioner \$ i kvantitative lempelse til at blegne i sammenligning. De har til hensigt at indføre en "syntetisk dominerende valuta" for at få enhver antydning af national suverænitet over monetær politik og kreditpolitik til at forsvinde, og tvinge alle kreditstrømme til at holde deres spekulative boble på 1,5 billioner \$ i live, inklusive med "grønne" molbo-projekter, hvis eneste formål er at udslette de få produktive industrielle økonomier der er tilbage.

Og dog, som Lyndon LaRouche endegyldigt beviste, er der ingen tænkelig måde, hvorpå de kan redde deres system, uanset de hyperinflatoriske skovbrande, de slipper løs. Kun en konkursbehandling af hele systemet med Glass-Steagall og

relaterede tiltag kan fungere, og få planeten væk fra sin nuværende selvmordskurs.

Præsident Trumps næste tweet burde egentlige udsige: "Vi har ikke brug for London og Wall Street, og ville, helt ærligt, stå langt bedre uden dem." Dette ville være sandt; det ville være i overensstemmelse med Trumps egne kampagneløfter; og vigtigst af alt, ville det være begyndelsen på den form for omgående politisk skifte, som landet behøver.

Mens Apollo genopstår, er tiden inde til at lynprogrammer tager fat, hvor vi slap

Den 21. juli (EIRNS) – Adskillelige titusinder af amerikanere har trodset sommerens varme for at flokkes omkring Washingtons National Mall og andre begivenheder over hele landet, hvor man fejrer den første gang mennesker steg ud af Jordens tyngdekraft og tog de første skridt i rummet for 50 år siden. De som gjorde dette, og som stadig lever og/eller ved, hvordan det blev gjort, er enige om, at der nu må være "lynprogrammer" blandt samarbejdsvillige rumfartsnationer, bl.a. til at bruge Månen til at bevæge sig ud i solsystemet og påtage sig den udenjordiske menneskeheds nye kræfter.

Der er blevet rapporteret om en nylig meningsmåling fra Harris, hvor børn i 5.-10. klasse i henholdsvis Kina, Amerika og Storbritannien er blevet spurgt "Hvad vil du være, når du

bliver stor?" Med fem karrieremuligheder foreslået og muligheden for at ønske "mere end én karriere". I Kina ønskede 56% af børnene at være astronauter, 47% at være lærere og 43% at være musikere. Mindst ønskværdigt var at være en video-blogger eller YouTube-personlighed. I Storbritannien og USA blev der vendt op og ned på besvarelserne: video-blogger/YouTube-person var mest ønsket, og astronaut mindst.

Astronaut Edwin Aldrin, der trådte ud på Månen efter Neil Armstrong for 50 år siden, blev under et Fox News-interview den 19. juli spurgt om afstemningen. Aldrin sagde: "Jeg synes det er en hyldest til de menneskers fantasi i Kina, der ønsker at gøre det. Og hvis vi har mistet dette, er det derfor, at denne 50-årsdag for Apollo-programmet forsøger at inspirere med, hvad denne nation gjorde for 50 år siden, og vi vil igen blive optaget af, at kunne gøre ting af en så inspirerende karakter." Den foregående nat sagde Aldrin ved en begivenhed i Washington, at Amerika, Rusland, Kina, Indien, Japan og Den Europæiske Rumorganisation skulle danne en "samlet rumalliance" for at vende tilbage til Månen; skulle bruge "kraft – for eksempel atomkraft?" for at udnytte ressourcerne der; og sende mennesker til Mars.

Aldrin har ret, og det har tidligere NASA-administratør Sean O'Keefe også, der den 20. juli skrev i The Hill, at Apollo-projektet, lynprogrammet, var "en 'seismisk' videnskabelig begivenhed, der mangedoblede udviklingstakten for teknologi." O'Keefe understregede, ligesom Apollo 11-astronaut Michael Collins ved en fejring af 50-årsdagen natten før, at Apollo-programmet var omstridt og ikke specielt populært hos amerikanerne, før astronauterne rent faktisk begyndte at rejse fra Jorden og begive sig til Månen; derefter begyndte hundreder af millioner hoveder at kigge op. Indtil da var det missionen – af præsidenterne Kennedy og Johnson – der drev lynprogrammet, som revolutionerede teknologier. Det var et spørgsmål om lederskab.

Præsident Vladimir Putin fra Rusland havde også ret da han den

9. juli foreslog et internationalt lynprogram for fusionsenergi, der – blandt meget andet – vil stå for fremdrivningen [af raketter], som vil kunne tage mennesker gennem solsystemet ved høj hastighed. Putin kaldte det modgiften mod fortvivlelsen over den falske “klimanødsituation” og dens konsekvenser i form af menneskelig fattigdom og død.

Igennem de lange årtier, hvor amerikanske ledere i realiteten opgav NASA, holdt Lyndon LaRouche liv i flammen for menneskehedens udenjordiske mission, og døjede for det med udskældning og latterliggørelse fra medier og “eksperter”. Hans nationale tv-program “The Woman on Mars” (Kvinden på Mars) fra 1988 er stadig den mest inspirerende og helt rigtige opfordring til det videnskabelige lynprogram, der kræves nu. “Vi skal tage fat hvor vi slap med det gamle Apollo-program,” sagde LaRouche dengang. Lynprogrammet vil ‘knirke’ til at begynde med, men så vil det revolutionere industrier og produktive kræfter. I alle de årtier havde LaRouche ret, og har det også nu.

**POLITISK ORIENTERING den 20.
juni 2019:**

**Vil Trump samarbejde med Kina
og Rusland ved G20**

eller blive manipuleret ind i krig med Iran?

Se også 2. del inkl. diskussionen

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I midtøtid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Institutet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Pres for Lyndon LaRouches frifindelse er alternativet til krig og økonomisk sammenbrud

Den 19. juni (EIRNS) – En stor del af verden frygter nu en anden katastrofal amerikansk krig i Sydvestasien – den amerikanske offentlighed og militæret er begge stærkt imod enhver yderligere krig der – og den russiske præsident har netop sagt, at de amerikansk-russiske forbindelser "forværres time for time". Det blev meget farligere i løbet af weekenden,

da New York Times blev brugt af en "anden magt" i Det Hvide Hus til offentligt at give udtryk for, at USA's cybercommand plantede cybervåben i det russiske elnet uden præsident Donald Trumps viden eller godkendelse. "Virtuelt forræderi", kaldte præsidenten det. Som prof. Stephen Cohen fra den Amerikanske Komité for Øst-Vest Anliggender har gjort det klart i en analyse i The Nation i dag, truer en ny cubansk missilkrise, hvor krigsprovokationer, der implicerer Rusland, bliver ledet af amerikansk militær eller andre embedsmænd uden præsidentens vidende eller samtykke.

Hvorfor gøre det offentligt, som John Bolton og det nationale sikkerhedsråd samarbejdede med New York Times om at gøre? Præsidenten kan derved ikke imødegå disse provokationer eller endog diskutere dem med den russiske præsident uden at blive anklaget for at kapitulere af sine politiske fjender. Og i præsident Donald Trumps tilfælde er disse fjenders centrale kommando blevet afsløret i "Russiagate", som britisk efterretningstjeneste. De har den tydelige politik at fabrikere anklager om "samarbejdet" med Putin, for at tvinge Trump ud af embedet eller i krig. Hvorfor gøre det nu? For at umuliggøre et meningsfuldt Trump-Putin-møde på G20-konferencen.

Det mest afgørende forhold mellem USA og Kina, som præsident Trump klart har ønsket skal dreje sig om strategisk samarbejde og økonomiske fremskridt, har et drastisk behov for forbedringer fra en handelskrigstilstand. Og Indien er blevet ramt af amerikanske sanktioner rettet mod Iran og Huawei, og har gjort gengæld med told. Men præsidenten roste atter på det kraftigste præsident Xi Jinping på sit kampagnemøde tirsdag aften, selv om han insisterende på, at Kina havde udnyttet Amerika økonomisk.

Disse er lederne – præsidenterne Xi og Putin og den indiske premierminister Modi – som præsident Trump skal mødes produktivt med på G20-mødet i Japan om lidt over en uge. Dette er chancen for fred og for amerikansk samarbejde med det nye

Asien-centrerede paradigme, repræsenteret af Bælte- og Vejinitiativet.

Ellers står vi ikke kun over for en permanent krig, men også et nyt økonomisk sammenbrud.

Det er klart, at der er behov for en dramatisk indgriben fra den amerikanske befolknings side inden dette topmøde. Som vi fortalte Trump-tilhængerne ved Orlando-mødet, skal interventionen komme fra "Lyndon LaRouches USA". Det var LaRouche, der gennem hele sit liv bekæmpede det Britiske Imperium, herunder den britiske efterretningstjeneste og London, som ingen anden modstander. Det var fra LaRouche, at infrastruktur-visionen om den "Eurasiske Landbro" og derefter "Verdens-Landbroen", kom i 1990'erne, der har taget form som Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Det var LaRouche, der kæmpede for et Amerika som kunne udstede kredit og fremstille værktøjsmaskiner til udvikling af de underudviklede lande, som FDR ønskede at gøre. Det var LaRouche, der, da USA forlod de bemandede missioner til Månen og Mars i 1970'erne, holdt ånden fra den amerikanske rumkolonisering i live i 40 år, idet han så den som en "videnskabelig drivkraft" og en uddannelsesmæssig ansporing for fremtiden.

Han blev latterliggjort af medierne for det sidste, retsforfulgt under Robert Muellers ledelse for alle hans andre værker. Hans frifindelse nu, der involverer præsident Trump, er en intervention der er brug for. Kun få begivenheder ville interessere resten af verden og på længere sigt påvirke USA. To videoer udgives på fredag den 21. juni om LaRouches liv og om kendsgerningerne, der afslører hans retsforfølgelse, den første af Schiller Instituttet, den anden af LaRouche PAC. Deres brede, brede cirkulation er afgørende. Situationen skal ændres.

**POLITISK ORIENTERING OG
SCHILLER INSTITUTTETS VENNER
VALGMØDE den 23. maj 2019:**

**Være med til at skabe
historie – to uger til
valget.**

**Tom Gillesberg og Christian
Bechmann Olesen**

Lyd:

**Jordens næste 50 år –
Foredrag # 2 (4. maj):
LaRouches ufuldendte krig for
en ny økonomisk verdensorden**

Udvalgt taler: Dennis Small

Historien om kampen for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden (NWE0), baseret på nord-syd-samarbejde og udvikling, er et perfekt eksempel på hvordan ideer, og faktisk udelukkende ideer, skaber historien. De ideer, omkring hvilke de første kampe for en NWE0 blev udkæmpet, især i perioden 1979-1983, og begrebet om hvordan man fører denne krig, blev udviklet af Lyndon LaRouche. Hans tilgang var ikke blot at foreslå ideen, og at påvise at denne politik ville være til gavn for både nord og syd. Hans metode var faktisk at fremlægge de underliggende filosofiske begreber og det videnskabelige fysisk-økonomiske grundlag for at bevise, at en sådan tilgang rent faktisk kan fungere. De politiske relationer mellem de store hovedpersoner i denne kamp, Mexicos José López Portillo og Indiens Indira Gandhi, blev også bevidst fremmet af LaRouche. Og da en flanke opstod, da Ronald Reagan overtog præsidentskabet i USA i januar 1981, kastede LaRouche sig over den for at bringe de kræfter, der rent faktisk kunne besejre fjenden og vinde den strategiske krig, ind i kampen. Dette er genstand for en lektion i uafsluttet krig.

Zepp-LaRouche: Gør en ende på 'the chicken game' – støt dialog og samarbejde med

Rusland og Kina

Den 3. februar (EIRNS) – Den russiske regering mener, på baggrund af USA's tilbagetrækning fra traktaten om mellemdistanceraketter (Intermediate-Range Nuclear Forces, INF), at den strategiske situation i verden "alt i alt er ret alarmerende". Det er ordene som blev brugt af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i en trevejs-dialog med præsident Vladimir Putin og forsvarsminister Sergej Shoigu, som på fremtrædende vis blev bragt på Kremls hjemmeside den 2. januar. I samme udveksling meddelte Putin, at Rusland ville reagere "symmetrisk" ved også at trække sig fra INF og udvikle sine egne mellemdistanceraketter samt andre våbensystemer. Hele dialogen blandt de russiske ledere placerede den nuværende krise som en del af et længere historisk forløb, begyndende med USA's udtræden fra ABM-traktaten i 2002 under George W. Bush-præsidentskabet – hvilket netop førte til den russiske politik om at udvikle våbensystemer baseret på nye fysiske principper, som præsident Putin beskrev i sin historiske tale til Forbundsforsamlingen 1. marts 2018.

Helga Zepp-LaRouche sagde i dag i en kommentar, at verdens strategiske situation faktisk er "meget, meget alvorlig" og kræver akut handling. Allerede i hendes ugentlige webcast den 31. januar, holdt dagen før USA formelt meddelte sin tilbagetrækning fra INF-traktaten, blev Zepp-LaRouche spurgt: "Fra din erfaring med diskussioner med folk: er der mennesker i Rusland og Kina, der forstår muligheden for... eller er opmærksomme på muligheden for denne fire-magts-aftale [mellem USA, Rusland, Kina og Indien] og at bruge det som grundlag for en Ny Bretton Woods?" Til hvilket hun svarede:

"Altså, jeg tror at dette er et stort spørgsmål. Fordi jeg tror generelt, at kineserne ville – afhængigt af hvordan disse aktuelle handelsforhandlinger med præsident Trump forløber... Hvis det går godt, så vil jeg sige, at kineserne generelt har tendens til at være mere optimistiske med hensyn til at ændre

historiens forløb.

“Russerne er efter min erfaring meget pessimistiske. De ser på den mulige annullering af INF-traktaten, de ser på alle de andre meget aggressive signaler mod Rusland, og de tror, at der er en meget lille chance, om nogen, for at USA vil ændre sig i mange år fremover.

“Nu tror jeg dog ikke, at det er det endelige svar ... Jeg tror, at enhver der er ved sine fulde fem, og ikke er parat til at risikere eksistensen af den menneskelige art, virkelig burde fremme dialog og samarbejde snarere end at holde dette ‘chicken game’ gående, hvilket spil i virkeligheden kunne udrydde hele den menneskelige art.

“Jeg tror, at russerne har brug for at se nogle tegn på, at amerikanere og europæere er villige til at afvige fra dette vanvittige konfrontationsforløb for at udvikle håbet om, at det kan ændres. Og det kan ikke komme fra Rusland; det kan kun komme internt fra Vesten.”

Trump kan hjælpe med at sætte tingene på rette spor ved at opnå en fuld økonomisk samarbejds pakke med Kina; ved at forfølge hans vellykkede forhandlinger med Nordkorea og ved at trække amerikanske tropper ud af Syrien og afslutte æraen med Bush-Obamas aggressionskrige – som Trump selv under præsidentvalgkampagnen lovede, at han ville gøre. Og vi kan hjælpe Trump med at gøre alt dette ved at besejre det britisk iscenesatte statskup imod hans regering.

Men det måske mest udtalte signal om at USA beslutter sig for den rette kurs ville være, hvis præsident Trump endelig frifandt Lyndon LaRouche og endvidere gennemførte hans politik for en firemagts-aftale om at organisere et Nyt Bretton Woods-system, til erstatning for det døende Britiske Imperium.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt
finanskrak**

Download (PDF, Unknown)

**Et helt kontinent skal
organiseres ind i det nye
paradigme.**

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede

der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. “Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin,” sagde Zepp-LaRouche, “og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist.”

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

“Måske endnu vigtigere,” fortsatte Zepp-LaRouche, “var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et trepartsmøde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt

at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker.”

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. “Så det er klart hans hensigt,” sagde Zepp-LaRouche. “Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse.” Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet,” sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. “Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen.”

Det kommende valg: En kamp imod Wall Street og London

Leder fra LaRouchePAC den 15. oktober 2018 – Dagen for det amerikanske midtvejsvalg nærmer sig hastigt, med den amerikanske befolkning kraftigt opildnet over forsvaret af Donald Trumps præsidentskab imod "Russiagate" og relaterede angreb. Det er afgjort demokratiske angreb, men det er nu blevet klart for mange, at de blev lanceret af britisk efterretningstjeneste. Organisatorer i LaRouches Politiske Aktionskomité har mødt stor interesse ved de store valgmøder, afholdt af og for præsidenten, med uddelte skrifter, der 'nagler' det britiske kupforsøg og forklarer LaRouches "Fire Love " for at redde økonomien fra endnu et økonomisk nedbrud.

Denne interesse går ud over partihensyn. Der er også gæring i mange mere eller mindre partiuaafhængige kongreskampagner. Vigtigst er den uafhængige Kesha Rogers' kampagne i Texas' 9. distrikt, hvor repræsentant Al 'Afsæt Trump' Green – der sidder på den hidtil sikreste af de demokratiske pladser – ser til, og bekymrer sig over hver eneste bevægelse, som Rogers gør, og alle nye vigtige anbefalinger, hun modtager.

Den underliggende sandhed – uanset hvor mange der forstår det – er, at en økonomisk krise, lige så stor eller større end den store finansielle krise 2007-08, truer på den anden side af valgdagen; og derfor er det reelle mål for de mange millioner vælgere, der forsvarer præsidenten, Wall Street og City of London. Denne gang er årsagen det enorme ocean af ny virksomhedsgæld, som er skabt gennem centralbankernes trykning af penge efter den sidste krise – senest også forbrugslån – og den måde, de er blevet 'pakket' på, med sikkerhed, og forklædt med en langt større masse af afledte finansielle instrumenter

– derivater. En lille 'forsmag' på dette sammenbrud finder nu sted i Indien, hvor kollapsedet og nationaliseringen af et selskab på 13 mia. \$, der er garanteret af regeringen, forårsager 'smitte' i form af tab på tværs af landets finansielle system. Kursfaldet på nationale valutaer i nogle af de største udviklingsøkonomier skubber hen imod det større sammenbrud, der kommer.

Det, der i virkeligheden er nødvendigt for at forsvare præsidentskabet, er at møde og overvinde den finansielle krise og derved slå Wall Street og London.

Det betyder at få præsident Trump til at gennemføre de afgørende løfter, som han endnu ikke er rykket på: Glass/Steagall-Lov for det 21. århundrede; den 'funklende' nye højteknologiske økonomiske infrastruktur, der kræver billioner i investeringer fra et nationalt kreditinstitut. (Dette er, hvad der takket være Kina, har trukket verden ud af den såkaldte 'Great Recession' fra nedbruddet i 2008). Og lanceringen af en ny æra for rumforskning, som lovet i den smukke video fra 25. marts 2017, der var præsidentens "ugentlige tale" den lørdag. "Hvis vi kan opnå disse ting i rummet", konkluderede han, "er der ikke det problem, som vi ikke kan løse".

Det omfatter 'handelskrigen' mellem USA og Kina. USA og Kina kan sammen med de store rumfartsnationer Indien og Rusland oprette et nyt monetært system, slippe for IMF og WTO, og bruge det nye system til at skabe fælles investeringer i store infrastrukturprojekter i mange lande, og i rumrejser.

LaRouches "fire økonomiske love" skitserer retningen for de aktioner, som den indeværende politiske gæring i den amerikanske befolkning kræver.

Faktisk er situationen i Europa, med fremgangen for "nationalister" og tilbagegangen for de traditionelle partier, en meget tilsvarende kamp imod Bruxelles og London, og

afgrænset af det samme igangværende økonomiske sammenbrud. Således også vigtigheden af det kommende valg til Europa-Parlamentet den 23.-26. maj, 2019.

NYHEDSORIENTERING   AUGUST 2018:

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

**Skriv under!: Appel for et
Nyt   Bretton   Woods
kreditsystem;**

Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien må handle!

Del gerne linket:

http://international-schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition_danish?recruiter_id=2945

POLITISK ORIENTERING den 23. august 2018:

Trump og USA må sammen med Kina, Rusland og Indien etablere et nyt Bretton Woods fastkurs kreditsystem

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Stop det britiske angreb på præsidenten, og gør en ende på Londons pengesystem

Leder fra LaRouchePAC d. 20. august: Blot uger fra det vigtige amerikanske midtvejsvalg, har vi afsløret de amerikanske aktører i 'Russiagate'-kupforsøget mod præsident Trump – hos FBI, i justitsministeriet, blandt lederne af overvågningsstaten såsom John Brennan – så grundigt, at de kan ende med at blive retsforfulgt for forbrydelser begået i forbindelse med deres "undersøgelse". Den juridiske snigmorder Robert Mueller ser i stigende grad desperat ud i sine bestræbelser på at lokke præsidenten i en fælde, og udarbejde en betænkning der lægger op til, at den nye Kongres skal afsætte ham.

De britiske bagmænd for dette kup, med undtagelse af den radioaktive MI6-officer Christopher Steele, er imidlertid stadig skjult for det overvældende flertal af amerikanerne. Disse er lederne for MI6 og GCHQ – den britiske forløber til NSA – der, fra det øjeblik Donald Trump overvejede at gå ind i præsidentkampen, bad de amerikanske efterretningstjenester og politiske cirkler om at stoppe ham, fordi han kunne engagere sig i stormagtsamarbejde med Rusland og Kina. I denne proces har de, som præsidenten sagde søndag, skabt en rasende ny "McCarthyisme" i Amerika.

Londons monetære system, som ved at ødelægge præsident Roosevelts Bretton Woods-system, atter gjorde byen til verdens mest fremtrædende finanscenter, har ikke frembragt andet end afindustrialisering og frihandel i USA og Europa og konstante gældskriser rundt om i verden. Det er i krise nu igen, forklædt som en "valutakurs-krise i de fremvoksende markeder"

(‘emerging markets’ –red.).

Vi forsvarer præsidentskabet, indtil Mueller er endeligt besejret, fordi det, i den finanskrisen der nu er under opsejling, med præsident Trump er muligt, med en akut tilbagevenden til en Glass-Steagall bank-reorganisering. Samarbejde med andre stormagter og BRICS-lande for at udstede store kreditter til nye infrastrukturprojekter er muligt med præsident Trump. Selv et {seriøst} angreb på briternes frihandelssystem ved at afskære muligheden for valutaspekulation og vende tilbage til principperne for FDR's Bretton Woods-system, er muligt, hvis der eksisterer et samarbejde mellem præsident Trump og lederne af Kina, Indien, Rusland og andre større økonomier.

Vi forsvarer præsident Trump mod det britiske angreb, for at gøre en ende på det forfejlede britiske monetære system og indføre Lyndon LaRouches "fire love" for at genskabe kreditsystemet under Bretton Woods.

Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, sagde i et webcast d. 17. august: "Gennem årene har min mand gentagne gange opfordret til en reetablering af Bretton Woods-systemet for at vende tilbage til en økonomi efter Hamiltons principper, at vende tilbage til et kreditsystem for dybest set at udslette kasinoøkonomien, slippe af med derivat-boblen og overgå til national bankvirksomhed; at have suveræne regeringer til at stå for kreditudstedelsen, og dernæst have et internationalt kreditsystem ... Senere specificerede han det mere, og sagde at den eneste kombination af lande, der har magt til at afvikle det britiske imperialistiske finanssystem baseret i City of London og Wall Street, ville være en fire-magts kombination bestående af USA, Rusland, Kina og Indien.

Så vi har skrevet denne nye appel, som faktisk er en opfordring til lederne af disse fire lande, ikke for at udelukke andre, men for at lade disse fire lande være den centrale gruppe af nationer, som kunne udforme et nyt Bretton

Woods-system, og sidenhen kunne invitere andre; og alle lande, der gerne vil slutte sig til, ville være velkomne til at deltage.

Se, det haster. Der er mange mennesker der siger, at den næste økonomiske storm vil ramme godt og vel inden midtvejsvalget. Der er mange analytikere der siger, at Federal Reserves "tapering" – den såkaldte renteforhøjelse – skal stoppes hurtigt, fordi den er ved at få gældsboblen til at eksplodere. Instituttet for International Finans i Washington har netop offentliggjort tal der viser, at Verdens samlede gældsætning har nået 247,2 billioner \$, og det er en stigning på 11,1 % indenfor bare det sidste år. Så vi sidder på en krudttønde, og alting kan i princippet udløse et sammenbrud af boblen der, hvis den ikke bliver behandlet, vil medføre fare for økonomisk kaos med uforudsigelige konsekvenser...

Vi ønsker at foretage en verdensomspændende mobilisering af hvert enkelt land, enhver magt, enhver person på planeten, til at appellere til disse ledere – nemlig præsident Trump, præsident Putin, præsident Xi Jinping og premierminister Modi – om at foretage denne handling; og helst at bruge FN's generalforsamling, som vil starte i september, til at sætte dette på dagsordenen."

Erstat 'London-dollaren' med Nyt Bretton Woods før valutakrisen eksplodere

Leder fra LaRouchePAC d.19. august: For ti år siden, da det globale finanssystem var i færd med at bryde sammen, sagde grundlægger af *EIR*, Lyndon LaRouche, i en webcast: "Det

nuværende internationale monetære system kan ikke reddes. Hvis man forsøger på at redde det, vil man miste planeten.”

Nu, ti år senere, har centralbanker – der har trykt 14 billioner \$ i nye bankreserve-penge for at forsøge at redde det monetære system – således effektivt afstedkommet en ny international ‘valutakrise’, der leder i retning af bølger af ‘defaults’ (misligholdelse –red.) på selskabs- og statsgæld, bankfallitter og det der er værre – værre end i 2008. Den misledende betegnelse ‘den tyrkiske krise’ maskerer en tredobling af global virksomhedsgæld siden 2010, med 75 % af den samlede gældsudvikling i de såkaldte ‘avancerede’ lande, hvis reelle lønninger og levestandard er faldet siden 2008 på tværs af Europa og Latinamerika og i USA. Den kan ikke betales tilbage. Som LaRouche sagde dengang: “Man må vælge: Udskift systemet eller få en ny planet ...

Vores mål må være at opmuntre lederne for mindst fire stormagter – USA, Kina, Rusland og Indien – til at føre an i at vende tilbage til Bretton Woods-systemet, der blev påbegyndt af Franklin Roosevelt i 1944. Dette var, som LaRouche sagde i broadcastet den 18. november 2008, et kreditsystem, ikke et monetært system.

Det står klart, hvad det monetære system har været, siden Bretton Woods i 1971-73 blev erstattet af et system med ‘flydende satser’: Skabelsen af enorme mængder af dollars i London og Londons ‘offshores’ gennem eurodollar- og petrodollarmarkederne, til trods for at det var meningen, at dollaren skulle være den internationale reservevaluta. 5 billioner \$/dag i spekulative valutatransaktioner. London er igen verdens finansielle center, med hovedvægten lagt på spekulativ aktivitet på bekostning af reelle økonomiske investeringer, og yderligere faldende levestandard, både op til og efter krakket i 2007-08.

Hvad et Nyt Bretton Woods-‘kreditsystem’ betyder, er også klart: En fast vekselkurs, et guldreservesystem, som

kanaliserer en international strøm af kredit fra industrielt udviklede lande til udviklingslande og eksporterer kapitalgoder til sidstnævnte "til formidling af teknologi; hvorledes? Ved forbedring af infrastrukturen ... hvilket er nødvendigt for at gøre det muligt at forbedre produktiviteten af arbejdskraften med en vis grad af færdigheder."

Dette er blevet påbegyndt af Kinas Bælt- og Vej-Initiativ, som tydeligt har vist forskellen mellem udstedelse af *kredit*, og udstedelse af centralbank-penge, bankreserver.

Nu hvor nationerne, der er blevet påvirket af krisen, diskuterer handel i nationale valutaer, skal de fire nøglemagters ledere gøre springet til et Nyt Bretton Woods. Den internationale appel, som netop er blevet lanceret på Schiller Instituttets hjemmeside, opfordrer dem til at gøre dette:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition

Som LaRouche sagde om dette presserende projekt: "Vi kan skabe et nyt kreditsystem blandt nationer, som jeg tror – hvis USA, Rusland, Kina og Indien enes – de fleste nationer i verden gerne vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt kreditsystem, i modsætning til et monetært system. Og under disse betingelser kan vi fortsætte med at udstede kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere en genopretning af samme type, som vi gennemgik under Præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930'erne og 1940'erne. Og det vil vi ikke afvige fra, tænker jeg, når først vi har gjort det."

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem
Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

BRIKS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden!

Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. "Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad." Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har

samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om

en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige

asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok væger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

Hvorfor Indien er opsat på at investere i Afrika med Kina: En oversigt

Forud for det 10. BRICS-topmøde, havde Kinas Præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi indledt en rundtur gennem nogle afrikanske lande. Xi, der ankom til Sydafrika på et statsbesøg den 24. juli, forpligtede sig til investeringer for 14,7 mia. \$ i landet. Under et besøg på mindre end 24 timer forpligtede Modi sig for 205 millioner \$ til Uganda den 24. juli. Beløbet er beregnet på at hjælpe det østafrikanske land med at udvikle sin dominerende landbrugssektor og elforsynings-infrastruktur. Både Xi og Modi var i Rwanda tidligere på ugen, hvor der blev annonceret et samlet beløb i lån på over 300 millioner \$. Pengene vil udvikle det lille, 'landlåste' østafrikanske lands landbrug, veje og særlige økonomiske zoner, rapporterede CNBC.

I de seneste år har både Kina og Indien, som i Vesten har været betegnet bredt som rivaler, rettet deres fokus i afrikanske nationer på generel udvikling, investering i at forbedre deres infrastruktur, landbrug, uddannelse og teknologiske færdigheder.

Der er mange årsager til, at de har valgt at deltage i et samarbejde med Afrika om udvikling. For eksempel er de afrikanske nationer yderst modtagelige for enhver egentlig udviklingsindsats, stor som lille. På grund af behovene i de afrikanske nationer, som alle længe blot er blevet betragtet som kilder til naturressourcer til brug i udviklede lande, har alle investeringer i disse nationer en positiv effekt, og hilses velkommen. Både Kina og Indien mener, at det vil medføre dybtgående forandringer i størrelsen og retningen af verdenshandlen at give Afrika mulighed for at

udvikle sig.

Indien er opsat på at udvide sine økonomiske relationer, særligt med Sydøstasien og Afrika. For Kina og Indien udgør Afrika ikke nogen geopolitisk trussel. Den bedre forståelse, der har udviklet sig mellem Xi og Modi siden deres møde i Wuhan i april, giver dem desuden mulighed for at arbejde sammen om at forbedre levevilkårene i Afrika.

Helga Zepp-LaRouche: »En fælles fremtid for menneskeheden« Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

20. juni, 2018 – Vi har den glæde at præsentere Helga Zepp-LaRouches introduktion til den kommende Schiller Institut rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, bind II: En fælles fremtid for menneskeheden«. Rapporten forventes udgivet i slutningen af denne måned.

»Den Nye Silkevejsånd« har ændret verden til det bedre i en langt mere gennemgribende grad, end den transatlantiske sektor hidtil blot nogenlunde har forstået. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i september 2013 i Kasakhstan, er en hidtil uset optimisme fejet hen over udviklingslandene i særdeleshed; en følelse af, at fattigdom og underudvikling kan overvindes i en nær fremtid,

takket være kinesiske investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Geopolitisk orienterede kredse i Vesten har ikke forstået, at Kina gennemfører en ny model for international politik, der takler det underskud, som arven efter kolonialisme og imperialisme har testamenteret frem til i dag: den absolutte mangel på udvikling. Og fordi Kina således adresserer milliarder af menneskers eksistentielle behov, vil denne politik sandsynligvis blive den største revolution i menneskehedens historie.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)